

Men dette, at nogle blive fri, medens andre kunne deltage, og at Læreren maa finde sig i, at nogle af Børnene rende af Skolen til visse Tider, det er en Ordning, som er til Skade baade for Skolen og for de Børn, som sendes til Skolen af Folkekirkens Medlemmer.

Det næste Ændringsforslag fra Socialdemokraternes Side, som jeg skal omtale, nemlig Nr. 4, omhandler Skolens Hygiejne. Det ærede Medlem, der var Ordfører derfor (K. M. Klausen), talte jo adskilligt om de usle Forhold, der fandtes ved forskellige Skoler i 1882. Navnlige Retiradevæsenet kastede det ærede Medlem sig meget stærkt over. Men det, han anførte, var ikke Angreb paa Lovgivningen, thi de Tilstande, han omtalte som slemme, fandt jo ikke Sted ifølge Lovgivningen, tværtimod, de fandt Sted imod Lovgivningen, saa det synes det mig ikke, det ærede Medlem kan anføre som et Angreb paa den nuværende Lovgivning. Det ærede Medlem anførte Cirkulæret af 14. Februar 1900. Det er et meget godt Cirkulære. Jeg siger dette saa meget gladere, som jeg selv har Part i dets Udarbejdelse og har siddet nede i Ministeriet og hjulpet til ved dets Udarbejdelse — jeg ved ikke, om det derfor er blevet bedre, det vil jeg slet ikke paastaa; jeg siger kun saa meget gladere, at det er et godt Cirkulære. Men dette Cirkulære har i Virkeligheden gjort megen Nytte paa Skolehygiejnens Omraade. Efter Loven af 1899 er det jo blevet nødvendigt at bygge mange ny Skoler, og Cirkulæret har ikke alene været vejledende, men er ogsaa blevet lagt til Grund for deres Opførelse, og vi have faaet rigtig gode Skoler paa forskellige Steder. Disse ny Skoler ere komne til at staa som modelgivende for andre Skolebygninger, og der er i Virkeligheden ad den Vej gennemført ikke lidet til Gavn for en bedre Ordning af de hygiejniske Forhold i vor Skole. Imidlertid skal jeg erkende, at der staar en Del tilbage: at ønske, og jeg skal være villig til, naar ellers Lejlighed foreligger, at samarbejde med Rigsdagen om at naa endnu videre. Jeg tror ogsaa, at naar vi komme til en Forhandling i det hele taget om en velordnet Indretning af vore offentlige Bygninger — og en saadan Forhandling maa jo en Gang komme frem paa Rigsdagen —, er ogsaa Lejligheden der til at tage Skolen med ind under en saadan Forhandling. Men vil man tage den op ved denne Lejlighed, vil man let rejse en saa stor Forhandling, at man ikke faar dette lille Lovforslag ført igennem, og det

tror jeg vilde være en Skam baade mod Skolen og dens Lærere.

Skolebespisningen har jeg ikke stort at sige om, for det have vi talt om saa ofte; det er noget, som de socialdemokratiske Medlemmer komme frem med Gang efter Gang, og deres Veklager over den lille Lov, der er gennemført, have vi jo hørt saa ofte. Det vil dog ikke lykkes for Socialdemokraterne at godtgøre, at denne Lov har været til Skade for denne Sag her i København. Man har i København til Dato kunnet give alt, hvad man vilde, til Skolebespisning, og der er sikkert ikke nogen, som vilde have nægtet dem at gaa endnu videre, hvis de havde ønsket det. Det værste, der kan ske, er, at de mulig en Gang ville være nødt til at spørge Indenrigsministeriet; men at det skal være saa kreperligt, som Socialdemokraterne mene, kan jeg nu ikke se. Men det ærede Medlem synes jo stadig, at det er galt, og det er vel det, der ligger til Grund for de mange Klager.

Spørgsmaalet om Efterskoler er et meget interessant Spørgsmaal, som jeg med Glæde vilde være med til at behandle, naar det belejlige Tidspunkt dertil var kommet. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem, som talte saa stærkt derfor, tager noget fejl, naar han tror, at han uden videre kan føre de københavnske Efterskoler, Fortsættelseskursus, eller hvad han vil kalde dem, ind paa denne Lov. Ved Skoleloven anerkendte man netop den særlige Stilling, København har, idet man gav den et Tilskud af 170,000 Kr. og lod den i øvrigt ordne sine Sager; som den selv vilde. Deri laa i Virkeligheden en stærk Tilkendegivelse fra Lovgivningsmagtens Side af, at man ikke vilde blande sig i Københavns Skolevæsen. Naar København vil have særlige Fortsættelsesskoler, kan den meget godt faa dem, men jeg synes ikke, det er heldigt at give nogen Bestemmelse derom i denne Lov, som jo blot tilsigter en Revision af Loven af 1899.

Jeg kommer dernæst til det andet Mindretals Ændringsforslag, som vel ikke omhandler saa store Principspørgsmaal, men dog ogsaa ere af den Art, at jeg ikke kan gaa med dertil. Ændringsforslaget under Nr. 11 er ingenlunde ubetydeligt. Det gaar ud paa at indføre Gymnastik, Sløjd og kvindelig Haandgøring i den almindelige Undervisning i Forskolen. I Forskolen er den normerede Undervisningstid 18 Timer om Ugen. Da der undervises i 41 Uger, bliver det 738 Timer om Aaret, hvori der undervises i de al-